

Pes a paraziti

Paraziti! Tito nezvaní hosté mohou napadnout kdykoliv i našeho pejska, proto je nutné již od útlého věku proti těmto nežádoucím návštěvníkům bojovat. Cizopasnici se rozlišují na dvě základní skupiny, na organismy uvnitř těla (takzvané endoparazity) a na ty, kteří se žijí na povrchu těla (říká se jim ektoparaziti). Proti oběma skupinám můžeme úspěšně bojovat a pejskovi ulevit od nepříjemných problémů.

Maximální péči musíme věnovat především štěňatům, která jsou ještě u matky a sají mateřské mléko. V tomto období dělají největší potíže takzvané psí škrkavky, protože tento organismus umí nakazit plod ještě v děloze. Proto je vhodné provádět preventivní odčervování nově narozených štěňat už ve věku dvou až tří týdnů a dále opakovaně až do věku šesti měsíců. Samozřejmě je pravidelně odčervovat také dospělé feny, především pokud plánujeme jejich chovatelské využití.

V pozdějším věku se mohou ve střevech psa usadit například tasemnice. Málokdo ví, že přenášet tasemnice mohou například blechy, takže se jedinec může nakazit i pokud nepřijde do přímého kontaktu s trusem přenašeče. Proti střevním parazitům se běžně používají tablety, kterých je na trhu velké množství, štěňatům se pak dává většinou odčervovací pasta.

Nejznámější ektoparazité jsou blechy a klíšťata, jako prevence proti nim se doporučují speciální obojky nebo pipety s roztokem. Látky v obojku působí až šest měsíců, pipety "spot-on" na kůži pak měsíc. Oba způsoby fungují tak, že se klíště nebo blecha přisaje, ale po kontaktu s účinnou látkou odumře a odpadne. Na trhu však najdeme už i nové přípravky, které působí repelentně a jejich pach cizopasníka odradí už před přisátím na kůži pejska. Všechny způsoby spolehlivě fungují, je pouze na majiteli, pro jakou formu aplikace ochranného preparátu se rozhodne. Pokud však máte v rodině malé dítě, nedoporučuje se používat obojek. Pokud na srsti pejska najdete klíště, můžete je spolehlivě a bezpečně vytáhnout pinzetou nebo háčkem na klíšťata. Proti blechám potom používáme preparáty, které se kapou přímo na kůži psa.

Na srsti pejska však mnohdy najdeme i jiné parazity jako například zákožky, trudníky, sametky, vši, všenky nebo dravčíky. Spektrum klinických příznaků těchto cizopasníků je poměrně široké stejně jako způsob diagnostiky těchto onemocnění. I v těchto případech najdeme na trhu řadu preparátů pro preventivní nebo terapeutické použití.

Občas se může vyskytnout podezřelé svědění kůže také u majitele zvířete. Neměli bychom tuto situaci podceňovat, protože někteří psí parazité mohou být přenosní i na člověka. Pokud tedy neproběhne správné ošetření zvířete, může docházet i k opakujícímu se přenosu na majitele, což je zvláště nepříjemné.

MVDr. Leoš Krkoška, PhD.

Veterinární klinika SUCHDOL, s.r.o.